Влюбвам се — влюбувам се.

Влюбен, а, о, — и (чт.) който се влюбил.

Влюбено го гр. Вова душа потравилно
влюбена и чтотрвбена (ч. бт) вмѣсто дра-
голюбно, мѣдно, милкаво, умилно

Влюбувам се гл. стар. вдавам се в'любов
съм нѣкого, вѣрлям се да на нѣщо.

Влюбя се. свр. гл. от влюбувам се

Влюбвам гл. дя. 1) вдъхновявам вятър в'нѣщо.
2) чотрвбно вдавам не насилновѣдно
вдъхвам, внушавам. Гласѣт ти влюбва ми
вдра в'душата ти. Р. 85. — Влюбвам се гл. въ. и невинно се влюбе то малко вода. ~~влюбвам~~

Влюбване (то) от влюбвам.

Влюбвам, от вдѣвам, — гувам, вдѣгувам —
вам, вдаѣм, — здм. в. вдѣгувам.

Влюкден — вр. Велик — ден.

Влюкденец (ца) тръдва цъвти дрѣбно,
червойчко.

Влюстено се, пуснато листи, вмутно
го се с'листа

Влюшено се вм. помишено се, подърка-
но, и вгубено се умѣт.

Вловя се гл. свр. от вловявам се вм. уло
я се, хващам се, схващам се, уловя се
в'нѣщо, на хорото, или да се боря с'нѣ-
кого. Д. 2; 19.

Влог (чт) неутотрвбявано от бесеки чрѣ-
д, — стрмия, капитал, вложени пари

Влоѓница (ца) от гр. Влѣсн. неутотрвбя-
вано от бесеки чрѣд — Ноѓница в'кой-
то се тъгря ноѓѣт или сабята, калия
или калия, влагалница, влоѓка.

Влоѓавам се, гл. стар. ставам полоѓ, по-
неделит и по'зъл. влоѓя се, влоѓам се.

Влоквам се гл. стар. 1) затлъчтявам, 2) отъ-
лѣтя се стръвъ, ставам на лой — Влоя се,
влоило се ястето

Влучам вм. улучам, и влучи вм. улуча —
стоучи, попадна в'цѣлта, напучам. лучка,
лучка, влучи, напучи.

Влюбен се, елипсрат. гл. от невиз. се влюбя, и
за малко време.

Влюрен, а, о, — и (чт)

Влоквило се, вм. подлоквило се, Зафрасна вло-
квила се. Зела да пуща води.

Влоѓя се гл. свр. от влоѓям се

Вглудявам, гл. дя. и дѣго, трѣвя, го да стане луд, да подлу
дѣе.

Вглудя гл. свр. от Вглудявам, вглудилаго, нап.
вглилго луд да ходи за нея, повярвя.